

Synod Information
1 2019
- Och Jona kom ihåg
Herren. (Jona 2:8)

* Beträktelse: Frälsaren och skulden? (AE)	1
* Lokalt: Jonakapellet i Ättersta. (GH)	2
* Internationellt: Bibelsällskapets arbete. (CB)	3
* Höstseminarium: Man och kvinna I. (JN)	4
* Hälsning fr v.ordf. (JN)	6
* Om Stilla dygnet och årsmötet 2019!	7
* Från Synodens Tankesmedja. (KS/JF)	7
* Lär känna vänstift och församling västerut. (JN)	8
* Var hittar jag andra vettiga gudstjänster m.m?	8

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

* Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgift 2019!

200:- (till plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila
info@synoden.se eller ring 072 - 931 83 42 (v.ordf).

Välkommen till Stilla dygn/årsmöte i Hjälmseryd 30-31/3!

Vi gläder oss över gamla och nya vänner. Vi noterar i bokslutet att ekonomin är i balans. Eftersom vi inte har några löpande löneutgifter ger en större gåva t.ex. i form av testamente dels en uppmuntran för det som kunnat göras men även ett incitament för morgondagen. Vi hoppas inte minst kunna utveckla närvaron över landet. Kanske ett rådssammanträde norröver? Tack för din gåva!

Synod Infon per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva!

Skriv till K Strindberg, Gröndalsvägen 110, 117 68 Stockholm.

Betraktelse: Frälsaren och skulden

Betraktelse över Luk. 7:36–8:3

I. Den oskyldige Frälsaren räknas som skyldig.

Jesus är Guds son, och han bär det gudomliga namnet HERREN. Samtidigt är han sann människa född av jungfru Maria. Som människa är han syndfri. De egenskaper han har som Gud, har han som människa och tvärtom.

Sådan var han när han kom på besök till en av fariseerna, men sådan var han också när han dömdes till döden, dog på korset och uppstod igen. När han dog, dog han för alla människor, för fariseen Simon, för sådana som kallas syndare, för Simon Petrus och för dig som läser dessa rader.

En människa kan se spåren av Gud i skapelsen, men vem Gud är kan egentligen hon bara veta utifrån uppenbarelsen i Guds ord. Jesus, Guds son, har uppenbarat vem Fadern är, och den helige Ande gör så att en människa lär känna den treenige. Jesus är den enda vägen till HERREN.

I sitt rådslut utsåg Gud Sonen att vara Försonare och Frälsare. Han tog frivilligt på sig all den skuld som hela människosläktet alltifrån Adam har samlat på sig. Han räknades som en syndare och en brottsling. Guds vrede vilade på honom och han bringade som Guds rena offerlamm en evigt giltig försoning. Jesus gick i borgen för oss människor, såsom för egen skuld, trots att han visste att han skulle bli betalningsskyldig från första kronan till yttersta öret. Så stor är hans kärlek till människorna!

II. Den skyldiga människan räknas som oskyldig för Jesu skull.

Varje människa är skyldig Gud en oändlig summa. Den kan hon inte betala själv, varken genom att lita på sig själv, genom att utgjuta en dyrbar olja, betala all skuld man har hos penningutlånare, eller genom att vara god mot gäster och andra medmänniskor. Dessa försök blir tvärtom hinder på salighetsvägen. Inne i vårt bröst finns en farisé som vill klara sig själv och som tycker att den egna rättfärdigheten räcker. Inställningen gentemot vår Herre är högmodet, att jag inte är som hycklarna och inte som synderskorna. Man blir en hycklare eftersom man med sin gamla människa söker kravla sig in i himmelen när man i själva verket är en som ligger i rännstenen och har sålt sin kropp till slavtjänst hos den onde.

Jag är skyldig, och det behöver jag bli upplyst om genom ett ord från Jesus. Jag har gjort, sagt och tänkt det som är ont, och jag har underlåtit att göra det som är gott. Detta behöver jag erkänna och bekänna, för att sedan lära känna Jesus som Frälsaren, som gjort allt för mig.

När jag kommer till Jesus sker ett saligt byte. Jesus tar hand om min skuld eftersom han redan har betalt den, och jag får hans rättfärdighet. Jag får syndernas förlåtelse på grundval av hans utgjutna blod, och räknas som oskyldig, lika skuldfri som Jesus själv är.

Det är med detta som den nödvändiga och saliga bakgrunden, som jag får tjäna min Herre, den verkligt gode husbonden. Amen.

Anders Eliasson

Lokalt: Hur ett alternativ kan växa fram – om **Jona kapellet i Ättersta, Vingåker, Södermanland...**

Varför namnet Jona kapellet? Berättelsen i Bibeln om Jona är lite av en tidsbild. Profeten Jona fick kallelsen av Gud att resa till Nineve och predika lag och omvändelse. Jona försökte smita från sin kallelse – liksom vår tids västerländska kultur smiter från sin kallelse att tacka Gud för allt det goda som Han ger genom kultur, vetenskap, välfärd samt genom sin kyrka, sakramenten, diakonin osv.

Berättelsen om hur Jona dramatiskt blev kallad till sin uppgift är också en profetisk bild av hur Jesus Kristus dog för människans synder och fördes genom döden till ett nytt liv på tredje dagen. Jona predikan ledde till att människorna i den hotade staden omvände sig och fick nytt liv.

Österåkersbygden, här i Södermanland, har en historia av väckelse. I många av de gamla byarna fanns kapell med möten, söndagsskola m.m. I den traditionen vill kapellet stå. Själva huset byggdes under 2009 till 2011 och var från början avsett att bli ett förråd till biodlingen, men under byggtiden kom en idé om ett kapell. Samtidigt bildades en förening, Fridhems vänner med inriktning på flyktingverksamhet i samverkan med bl.a. Alsike kloster. Föreningen har nu runt 200 medlemmar. Hälften kommer från kringliggande bygder och resten över landet.

Under de åtta år som kapellet varit igång, firas gudstjänst med predikan en gång i månaden året runt, oftast kl 14 på söndagen för att inte kollidera med andra gudstjänster i omgivningen. Relationen till den svenskkyrkliga församlingen är numera gott. Musiker finns enstaka gånger. Annars läser vi de fyra psalmerna högt, något som ger nya erfarenheter. En del av kollekten går österut till Nordisk Östmission, Ljus i Öster m.fl. För tre år sedan började vi fira husmessa inne i det stora huset också, en gång i månaden lördag kl 18, när helgen börjar. Ett varierande antal människor deltar, men utgångspunkten är Jesu ord: "Var två eller tre samlas i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Efter varje gudstjänst dricker vi kaffe och samtalar.

För egen del är jag "statlig pensionär" sedan tio år men anser att en präst aldrig kan gå i pension annat än av ålderdomssvagheter. Kapellet har gett mig möjlighet att fortsätta verka, som komplement till de tider, när den ordinarie församlingen behöver mig som arbetskraft. Att få bo kvar i den församling där jag verkat i mer än tjugo år är en stor förmån. Tyvärr är det nu för tiden stor omsättning på präster. Man stannar några år och flyttar sedan vidare. – Personliga relationer är dock aldrig något kortsiktigt liksom tron på vår Herre Jesus Kristus. Vi lever i en "gudsförgäten" tid och behöver söka nya vägar. Detta är en. Han påminner ju oss om: "Jag är vägen, sanningen och livet."

Göran Hallberg, km. em. prästvigd 1971 och nu 75 år.

3.

Internationellt: Med Bibelsällskapet i Estland, Jordanien, Jerusalem, Syrien, Guatemala, Sverige – och Norea i Arabvärlden.

Bibelsällskapet är en frukt av den andliga nytändningen vid 1800-talets början. Efter årtionden av tillbakagång började det andliga livet i Europa att skjuta nya skott. Voltaire hade sagt: ”Om några generationer finns Bibeln bara på museum.” Det blev inte så. Tvärtom blev 1800-talets ett bibelväckelsens århundrade. Johan Olof Wallin höll invigningstalet för Svenska Bibelsällskapet 1815.

Bibelsällskapet finns nu över stora delar av världen. 1970 var jag i Amman. I det jordanska bibelsällskapets lokal mötte jag den lokale ledaren för bibelsällskapet, en pensionerad officer från Arablegionen. Han hade varit stabschef hos Glubb Pasha, den berömde engelsk-jordanske generalen. 1972 mötte jag i Jerusalem föreståndaren för bibelbutiken där. Han hade då fått flytta från västra till östra Jerusalem p.g.a. skadegörelse. 1989 var jag i Tallinn. Det var sovjettiden. Jag sökte mig upp på Domberget. Där låg den estniska kyrkans teologiska institut i en liten envåningsbyggnad. Men utanför stod en väldig långtradare från Finland med Finska bibelsällskapets gåva – estniska biblar.

Under hela inbördeskriget i Syrien har två bibelbutiker hållits öppna, i Aleppo och Damaskus. Med fara för livet har medarbetarna fört in biblar från Libanon. Norska bibelsällskapet understöder detta arbete. Det omfattar inte bara bibelspridning, det innehåller också söndagsskolematerial och utbildningar.

Guatemalas bibelsällskap har ett arbete för gravida flickor och unga kvinnor. Över 60.000 flickor mellan 10 och 19 år blev gravida under ett halvår. Från en av kurserna för unga mödrar berättar en ledare: ”Flickorna lär sig Guds Ord och de förstår Guds kärlek till dem. För många av dem är detta deras allra första Bibel, men jag måste säga att en av våra allra största framgångar är att flickorna nu ber för sina barn och att de är trygga i att Gud tar hand om dem som mödrar.”

Svenska Bibelsällskapet arbetar bl.a. med en bibelläsningssplan – ett fint hjälpmedel att få igång sin egen och vänners regelbundna bibelläsning. Jesus har sagt: ”Mina ord är Ande och liv.” Precis så är det. Ring gärna Bibelsällskapet, tel. 018 18 63 30.

En annan bild från den världsvida Kyrkan får vi genom Norea Radios nyhetsbrev (Ur **i focus** nr 6 – 2018 från Norea Sverige):

Samir var en ung student som gjorde livet surt för sin bänkgranne, Zachariah, som var kristen. Samir lockade sina vänner att lägga sig i bakhåll för Zachariah och slå honom nästan till döds. Zachariah kom aldrig tillbaka till skolan efter den händelsen, men Samir mötte så småningom andra kristna, tog emot Jesus i sitt liv och blev pastor. Som en följd av detta blev han förklarad död av sin familj och blev arresterad flera gånger.

Många år senare deltog Samir i en konferens där han berättade för en annan pastor om förföljelsen som han gjort sig skyldig till i unga år. Då började den andre pastorn att gråta. Det var Zachariah och han hade bett för Samir i 25 år! ”Då förstode jag varför jag hade blivit kristen”, sade Samir. ”Det var tack vare honom. Jag förföljde honom och han bad för mig.”

Detta är Andens verk! Vi hör samman. Lika nära som den vänstra handen hör samman med den högra ”en helig allmänlig Kyrka.” Christian Braw

Därför vill jag falla på knä för Fadern...

- höstseminarium om man och kvinna I.

Vid oktobersammanträdet avsatte Synodrådet tid för ett höstseminarium om Man och kvinna, en av de mer brännande frågorna under Synodens hela existens. År 2000 publicerade Synoden antologin "Inte oordningens Gud" (red Lena Artman med Fredrik Hector som första författarnamn) med en tydlig bakgrund i den kommande kyrkohandboksrevisionen.

Höstseminariet i två delar blev en efterhandsbelysning med ännu mer brännande frågor om hur våra unga ska kunna utveckla könsidentiteten. Första delen berör den själsliga aspekten, andra – kommande - delen den medicinska.

Seminariets rubrik och utgångspunkt var att Gud som Far hör till den kristna uppenbarelsen men underlaget för samtalet handlade inte minst om teoribildning som utvecklats efter Freud. Den franske psykoanalytikern Jacques Lacan (1901-1981) förde fram tanken om fadersfiguren som väsentlig i utvecklandet av människans symbolspråk och självförståelse. Om Freud tänkte att det omedvetna bestämde vår tanke så menade Lacan tvärtom att det är våra begrepp som gör det. Detta samtidigt bekräftade och utmanade flera av dåtidens feminister, att både far och mor var viktiga för barnets utveckling. Tidigare hade tanken stannat vid modern och könsutvecklingen. Nu urskiljs tre faser:

1. Den ursprungligt symbiotiska fasen med modern, en tänkt fullständig trygghet. Men det växande barnet inser att denna trygghet inte täcker allt och frustrationen blir mer eller mindre uttalad.
2. Begreppet separation blir viktigt tillskillnad från symbiosen. Redskapen för separation ligger alltså i det yttre språket, inte i ett omedvetet inre. Pappan blir viktig i separationen men trots allt beroende av att barnets mor bejakar den av henne oberoende, som en hjälp för det mognande barnet. En föraktad andra part gör föga skillnad.
3. Barnets insikt om sitt namn ger perspektiv på den yttre världen, en verklighet oberoende av barnets infantila och magiska tänkande. Namnet tydliggör att vi är olika personer, olika kön. Det är den tredje fasen: identifikationen.

Detta utvecklingstänkande är inte en gång för alla avslutat utan tanken om regression blir en alternativ lösning på den yttre verklighetens prövningar. Symbiosen kan handla om diverse olika projekt och organisationer, inte bara ens föräldrar, utan engagemang där man inte är sig själv. Symbiosen blir en låtsasvärld där narcissismen frodas. Med Lacans grundmönster blir det yttre språket en möjlighet att ta ansvar för de egna bristerna. Här pågår avskedet från föräldrarna hela livet.

Då kan det sägas att Kristus som representant för Gud visar mig Gud som en far som gör att jag kan separera från min jordiske far, skilja honom från det dåliga som han har fört med sig. Så kan jag separera från min mor, från det dåliga som hon har fört med sig, och hindra regressionen. Gud kan hjälpa mig till att växa upp till att vara och utveckla den unika individ jag är. Gud som fader står då på en befrielsesida i den kristna utvecklingen. Här har Gud Fader större betydelse än man föreställer sig. Särskilt i kriser och stora ekonomiska och samhälleliga förändringar då vi mister hållpunkten i våra liv så aktualiseras detta med symbios och vi vill gå tillbaka. Att då kunna stå kvar och formulera vad det handlar om, ha en tro om att det finns någon

som är större och som håller allting i sin hand, det är en följd av den kristna fadersbilden.

Denna teori säger att om man istället gör modern till en högsta auktoritet så väcker man vår önskan till symbios på bekostnad av den egna individualiteten. Man går miste om fadern som kan hjälpa oss att stå fasta och orka se oss själva och världen som den är. Då blir det viktigt att kyrkan, hon, inte berövar oss fadern. Att kyrkan i sitt tal, hon – modern, talar väl om fadern. I såfall är det fullständigt destruktivt det som pågår i Svenska kyrkan. Man berövar barn den fadersbild som kunde hjälpa till progression. Genom fadersauktoriteten utvecklar vi samvete, överjag, så att vi genom skulden kan ta ansvar för våra svagheter, våra brister. Saken kan till viss del sägas bekräftas också i homosexuella relationer där det inte sällan ändå blir en mamma-pappa fördelning av rollerna.

Men Bibeln är inte entydigt bekräftande, det var en synpunkt i samtalet. Nya Testamentets fadersbild talar inte i första hand om en oberoende, självutvecklande roll, utan om en självutgivande far, som en del av en mors roll. Och Herrens mor blir väl insatt i tanken att hon en dag kommer att skiljas från sonen. Det talas t.o.m. om svärdet i hennes bröst.

Mest påtaglig är dock den nödvändiga men tyvärr obefintliga nyanseringen av tanken om att fadersbilderna enbart skall förtrycka och förkrympa, särskilt ur ett barnperspektiv. Göran Bergstrands prästmötesavhandling 1987, Gud Fader i ett faderlöst samhälle, blev den dominerande rösten. Lacans perspektiv har behandlats på svenska men inte särskilt uppmärksammat, närmast i en senare prästmötesavhandling för Härnösands stift 1994: "Existentiella frågor i själavården". Ett nyligen uppmärksammat inlägg är David Eberhards som förra året skrev boken "Det stora könsexperimentet: så uppnår vi riktig jämställdhet". Det inlägget tar dock inte själfrågorna som utgångspunkt utan biologin.

Seminariet landade i frågan om hur och vad föräldrar idag prioriterar och vilka ramar och möjligheter som samhället ger, betydelsen av att barnen tidigt får möta både sin mor och far. Louise Hallins namn nämndes, legitimerad barnmorska och psykoterapeut, och hennes kritik av en samhällsmodell som inte är byggd utifrån barnens behov.

Barnen liksom samhälle och kyrka(!) behöver både far och mor för att kunna utvecklas och gå igenom kriser utan att regrediera. JN

Hälsning från v.ordf.

Kära vänner, Rådet och kontaktpersoner var samlade i Södertälje i januari för att dela kunskaperna hur det ser ut lokalt ut över landet. Tack vare god överblick av vännerna norröver blev det tydligt att det inte bara är utanför de egna lägren som det kan bli bekymmersamt med hur vi finner gudstjänst och församling. Ibland kommer synpunkter också från de närmaste. De som är hänvisade till att samlas i hem för mässa har inga givna former, ungefär som med bikten. Alla vet vad den handlar om och hur den går till men det kan se mycket olika ut. Präster har vant sig vid sina respektive ordningar och de olika miljöerna ger olika incitament. Allt beror av ett stort förtroende för prästen från den som välkomnar. Det finns anledning att tala mer om sådana saker och utbyta erfarenheter. Enskild bikt är en sak men när det blir fler som samlas så börjar man jämföra.

Gångna hösten blev det höstmöte i två delar, om man och kvinna, se det särskilda referatet. Ämnet i sig är ett glädjeämne men hur det hanteras i Sverige är sorgesamt. Synoden och tidigare Kyrklig Samling har tangerat ämnet men bara försiktighetsvis. Frågan är om inte Synoden - för Svenska kyrkan i tiden - förbisett modernismens (1900-talets) beroende av unisextanken (att det inte är eller ska vara någon större skillnad på man och kvinna). Skapelsetanken började tyvärr undergrävas redan med Darwin och sekulära psykologer. Folkhemmet präglades av tanken att allt traderat måste ställas på ända. Nu ställs ungdomarna helt rådvilla. Vi hålls för att vara djur som styrs av behov och begär.

Det är en nästan obegriplig kontrast i att när Kyrkoordning2000 befodrar med unisexparagrafen så kallar Engelska kyrkan2014 till tjänst genom underskrift på att man respekterar varandra. Om anglo-katolikerna värnat ämbetet tycks de reformerade ha värnat skapelsetanken. Kan vi lära något? Kyrklig Samling och EFS?!

Vi närmar oss vårt årsmöte söndagen den 31 mars kl 14. Återigen samlas vi i Hjälmteryd. Inte geografiskt idealiskt men det Stilla dygnet i gästhemsmiljön, f.o.m. lunchtid 30/3, har varit så uppskattat att vi kallar dit igen. Stefan Svensson har ännu en gång lovat komma för bibelstudium och nu även högmässan. Dagordning och verksamhetsberättelse på förhand till medlemmar. Säg till om ni saknar handlingar. Alla är välkomna. Förutom ansvarsfrihet och val samlas tidigare arbete med tankarna om preses upp. Sex personer har tillfrågats om kommentarer på tre förslag utifrån gamla presesparagrafen. Flera talar för ett råd framför en enda person. Vi tänker oss att läsa och samtala om detta söndag förmiddag 31/3, före stämman följande eftermiddag. Eventuellt beslutar denna stämma om en extrastämma för att formulera stadgeförslag. Oavsett frågan om preses finns det anledning att fråga om inte ramarna för Synodens valberedning behöver stärkas samt att skärpa paragrafen om stadgeändring. F.n. räcker det för stadgeändring med en stämmas beslut, se hemsidan <http://synoden.se/stadgar.html> § 8 Mom 1. Förslag på personer till valberedning har förberetts. Valberedningen förbereder förslag såväl till ordf som v.ordf. för rådet.

Välkomna!

Mvh Jonas Nilsson, v.ordf

Välkommen till *Stilla dygn* Hjälmseryd 30-31 mars:

Lördag 30/3 Middagsbön kl 12.30 och Middag kl 13. Vila/promenad.

Kl 16 Bibelstudium med Stefan Svensson (Falkenberg).

Kl 18 Kvällsbön – vesper. Kvm kl 1830. Bibelmeditation (SS)

Kl 20.30 Aftonbön – completorium.

Söndag 31/3 Morgonbön/laudes kl 8.30. Frukost. Ev. remissvar.

Högmässa kl 11 Cel/pred Stefan Svensson, kaffe och Middag kl 13.

Synodstämman 2019. Söndagen 31 mars kl 14

Verksamhetsberättelse och frågan om rådets ansvarsfrihet. Val.

Beslut om eventuell extrastämman för ett stadgeförslag om preses.

Anmälan till info@synoden.se alt. 072 931 83 42 (v.ordf.)

7 km söder om Vrigstad. Tåg till/hämtning från Stockaryd.

Från Tankesmedjan (<http://synoden.se/tankesmedja/index.html>):

Läs Sy Info på nätet för att lätt nå länkarna.

Våga vara en förebild. [under ämnesrubriken Övrigt]

(Detta är ingen debattartikel utan en självavårdstext att begrunda.... en inblick i vad många av dina trossyskon brottas med.)

En vanlig omedveten "självmedicinering" mot ångest, spelberoende och oro m.m. är bruk av alkohol, opiatliknande narkotika, sömn- ...

Missbruk som medicin

Det hör till ångestens problem att man inte alltid kan finna en nåbar kärna: man kan ha ångest utan att det är "över" någonting lokalis....

Fruktlöst rundprat

Debatterna kring huruvida människan har en fri vilja eller ej, kan vara förödande. Har hon fri vilja och "väljer" missbruk kan hon betraktas som idiot. Har hon inte fri vilja är det lätt att resignera och ge upp och säga: "Jag är fel formad" och se sig själv som icke ansvarig....

Kåre Strindberg 2018-10-14

60 år med kvinnan som präst [Överst: Tre senast nr 31.]

Är det inte högst opassande och på gränsen till oförskämdhet att skriva om kvinnors rätt att bli präster. Det är ju 60 år sedan och nu har det väl helt slagit igenom och blivit självklart...? En stor majoritet skulle hålla med om detta, många utan att ha reflekterat över att saken kan ses på mer än ett sätt. För många.... ett tillrätta kommande med ett gammalt manligt privilegium. Några bibliska skäl emot finns inte heller, tvärtom skäl för, menar man.

Hur kan det då komma sig att det fortfarande finns ... grupper och människor som är övertygade om att det inte är Guds vilja att kvinnan ska vara präst? Att motståndet har minskat och att en anpassning i allt större omfattning har skett med åren kan förklaras med majoritetens medvetna avsikt att utesluta och begränsa

Jonas Falck

(Respons: Ramverket för besluten 1958–2018. JN)

Lär känna vänstift och församlingar västerut.

Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan. Två församlingskyrkor i Oxfordstiftet (Växjö stifts vänstift) som får känna stödet i Engelska kyrkans fem riktmärken 2014

(https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf):

* **Calverton, All Saints**, (där bl.a. John Newman och E. B. Pusey varit) St Mary & St Giles, Stony Stratford, 6 Church St, Stony Stratford, Milton Keynes,

<http://parishstonystratfordcalverton.com/all-saints/>

* **St Ebbe's, Oxford**, St Ebbe's Church, 2 Roger Bacon Lane, Oxford, <https://stebbes.org/>

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04

Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94

Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 031 82 41 55

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Kåre Strindberg 070 670 59 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Hör av dig om du, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-grupp behöver förbön. Göran Hallberg samordnar, se telefon ovan.

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro.

I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2018-2019.

Ordf. Obesatt (SYM 180501).

v.ordf Jonas Nilsson (2019), Hjälmseryd, Ängshuset, 570 02 Stockaryd, 072 931 83 42, jonas.nilsson@abo.fi

Ordinarie: Lars Gustafsson (2019) Träslövsläge, Göran Hallberg (2020)

Vingåker, Ann Lång (2020) Klippan, John G Olnert (2020) Katrineholm,

Gunvor Vennberg (fyllnadsvald till 2019) Vännäs. Suppleanter: Marie

Persson (2019) Styrso, Gunnar Persson (2020) Göteborg, Oscar Wessman

(2020) Skara, Kerstin Sidenvall Karlgren (fyllnadsvald till 2019) Kävlinge.

Synodens Tankesmedjas debattredaktör och ansvarig utgivare

Ann Lång, Kungsleden 40, 264 94 Klippan, 073 374 67 33.